

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Lad folket gå til modstand!

Endelig skete det. Folket begynder at reagere på de fremmedes forbrydelser mod landets egne, og denne skelsættende begivenhed fandt sted i Sverige. Hvem skulle dog have troet dette! At det underkuede og censurerede svenske folk ville begynde at forsvare sig mod de fremmede. Kampen for friheden er nu åbnet i Sverige, og det kan håbes, at denne frihedskamp vil gå hele Europa rundt.

Patrioten Daniel Wretström fik skåret halsen over i kampen mod en bande forbryderiske indvandrere. Han døde for det svenske folks frihed og blev martyr, og nu vil hans kamp og skæbne inspirere de svenske patrioter til aktiv modstand mod den landsødelæggende indvandring og flygtningetilstrømning. Salem er blevet symbolet på modstanden, et symbol på det svenske folks kamp for frihed.

Og hvad var det så, der skete i Sverige? Den 10. maj skrev de svenske medier følgende: »En araber fra en flygtningeforlægning mishandlede en ung svensk pige i Vännäs. Det skulle han ikke have gjort. Norrlænderne angreb flygtningeforlægningen, og 46 asylansøgere flygtede fra Vännäs i panik.« Ja, kampen var i gang, men det svenske politi tog straks de fremmedes parti og forråbte svenskerne. Aftonbladet skriver: »Flygtede midt om natten. En lynchmob angreb flygtningefamilierne. 46 indvandrere evakueres med bilkonvoj midt om natten. - Vi er bange for, at der skal blive raceoptøjer, siger Uno Nilsson fra politiet i Västerbotten. I går fordoblede politiet deres bemanning for at forsøge at dæmpe uroen. - Det her er blevet vanvittigt. Man anvender sig af hævnmetoder, som ikke bør findes i et moderne samfund. Det er gået ad helvede til, siger Dan Andersson fra politiet i Västerbotten.« Man skal lægge mærke til, at det svenske politi overhovedet ikke interesserer sig for den svenske pige, der blev mishandlet og voldtaget af araberne, men bare for de fremmede, som politiet vil holde hånden over. De fremmede kan voldtage de svenske piger uden at det svenske politi har tænkt sig at gøre noget som helst ved sagen, men når så den retfærdige folkelige hævn truer de fremmede, så hyler det modbydelige politi op. Også i Sverige er politifolkene beskidte forrædere, der stiller sig på de fremmedes side mod deres egne landsmænd. *Fortsættes*

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 4, Nummer 10

Juni 2009

Hør Radio Holger!

Nu kan man høre **Radio Holger Internet** overalt på denne internetadresse: www.radioholger.dk, og der sendes i de almindeligt anvendte og meget praktiske lydformater rm og mp3.

De kyniske irakere

Fremmedvennerne hyler grådkvalte op om, at de afviste irakere ikke kan tage tilbage til Irak, for det er for farligt, og det skønt andre irakere tager tilbage på ferie i Irak. Det er åbenbart ikke for farligt! Intet viser bedre at de afviste irakere og deres danske medløbere blot er kyniske svindlere, som vil bedrage den danske offentlighed, så de afviste irakere bare kan blive hængende i Danmark. De såkaldte flygtninge fra Irak er klæbende og ynkelige, og der er ingen grænser for deres kynisme i forsøget på at udnytte danskernes følelser. Det er et brutalt misbrug af det danske folks medlidenhed, og det er en forbrydelse.

Lad folket gå til modstand!

Fortsat fra side 1

Men det er vidunderligt, at folket nu begynder at reagere mod de fremmede, og hvis den retfærdige hævn ikke bør findes i et såkaldt moderne samfund, som det svenske politi påstår, så er det moderne samfund ikke værd at leve i, for naturligvis skal folket hævne sig på de fremmede, hvis de fremmede begår forbrydelser mod folket. Dette er ikke alene helt i orden, det er godt, og det er moralsk rigtigt, for der findes en højere moral end den elendige og foragtelige 68-moral, der nu officielt præger de nordiske lande. Og denne højere moral siger utvetydigt, at de fremmede er kollektivt ansvarlige, når nogle af dem begår forbrydelser mod deres værtsfolk, og dette er slet ikke urimeligt, for det er jo en særlig stor forbrydelse at angribe sine værtsfolk; det er en krænkelse af det helligste tillidsforhold, og det fortjener den hårdeste straf.

Også i Holland begynder modstanden at vise sig, for skønt de hollandske politikere har gjort alt for at undertrykke hollændernes modstand mod landets gradvise islamisering, så vokser den hollandske modstand nu frem. Og der er en god grund til, at hollænderne i stadig stigende grad køber våben og gemmer dem af vejen til tiden er inde, for i Holland er de muhamedanske indvandreres provokationer mod hollænderne vokset til det helt utrolige. De muhamedanske indvandrere fejltolker fuldstændigt situationen og tror, at de kan tillade sig alt over for hollænderne, bare de bliver støttet af landets fremmedleflende myndigheder. Et muhamedansk medlem af byrådet i Rotterdam ved navn Bouchra Ismaili skrev således for et års tid siden i et læserbrev til hollænderne: »Hør her, I skøre vanskabninger, vi er kommet for at blive. I er udlændinge her, med Allah ved min side er jeg ikke bange for noget. Følg mit råd: konverter til islam, og I vil finde fred«.

Det er jo meget komisk, at netop en elendig fremmed fra Mellemøsten siger til hollænderne i hollændernes eget land: »I er udlændinge her!« I et anfald af grotesk storhedsvanvid tror denne fremmede, at Holland er asiaternes land, og dette storhedsvanvid er typisk hos de muhamedanske indvandrere. De fører sig frem i de europæiske lande som om, at disse lande er deres, og så er

de helt ligeglade med, hvordan det i virkeligheden forholder sig. Og lige netop dette vil udløse modstanden, for selvfølgelig vil landenes oprindelige indbyggere ikke blive ved med at finde sig i de muhamedanske indvandreres storhedsvanvid, der går så vidt, at de muhamedanske indvandrere ligefrem kræver, at de kristne folkeslag underkaster sig den muhamedanske levemåde. Det er samtidigt komisk, at de fremmede muhamedanerne kalder hollænderne for vanskabninger, for hvad er muhamedanerne egentlig selv? De dyrker en ikke-eksisterende Gud, som de kalder Allah og hans forrykte profet Muhammed, der bare var en pædofil ørkenrøver og morder. Hvordan ser man ud, når man har en sådan form for religion? Hvem er det så, der er vanskabninger?

Sverige, Holland eller Danmark, den ødelæggende indvandring fra den muhamedanske verden og den deraf følgende islamisering er den samme. EU-kandidaten Morten Messerschmidt skildrer situationen i disse ord i en Politiken-kronik: »Europæerne ser deres bysamfund blive fundamentalt ændret af strømmen af indvandrere fra en primitiv verden og får af EU's overvågningsagentur at vide, at den europæiske kultur må vige, og at de selv bærer skylden for den voksende ideologisk betingede vold, som især muslimske indvandrere påfører dem. Og modstand mod omdannelsen af et medlemsland til multietnisk kaos kategoriseres uden videre som racisme«. Ja, dette kan ikke blive ved, og vil de europæiske regeringer og parlamenter ikke stoppe islamiseringsprocessen, så vil man opleve den dag, hvor de europæiske folkeslag stopper den med magt. Også som danskere må vi forberede os på det store opgør, både åndeligt og materielt, så vi ikke bliver for chokerede, når det går løs. Men det er således meget opmuntrende, at eksemplerne klart viser, at de europæiske folkeslag stadig har modstand i sig mod de fremmedes forbryderiske adfærd, og at folket vil straffe forbryderne, skønt myndighederne ikke vil. Myndighederne kalder som bekendt folkets magtudøvelse for selvtægt, men det gør myndighederne jo kun, fordi de skinsygt våger over deres eget magtmonopol. Men når myndighederne ikke vil gribe ind over for de fremmede forbrydere, så må folket selv, så enkelt er det faktisk.

Nyheder

Forsvar jer mod forbryderne!

En forbryderisk 16-årig somalier-knægt døde i forbindelse et tyvetogt. Det skal vi ikke beklage, for det er godt, når forbryderiske fremmede omkommer under udførelsen af deres forbrydelser. Der er intet at bebrejde den dansker, der under forsvaret af sin person og ejendom kørte somalieren ned. Det er danskernes pligt og ret at forsvare sig med alle midler mod de fremmede forbryderes angreb. Og man skal huske, at jo flere fremmede forbrydere, der omkommer under udførelsen af deres forbrydelser, jo mere præventivt er det. Risikoen for at dø eller blive såret, den har forbryderne respekt for, og derved kan ganske almindelige danskere gøre en stor indsats for at stoppe de fremmede forbryderes overgreb bare ved at forsvare sig selv. At de feje myndigheder vil det anderledes og holder hånden over de forbryderiske fremmede, det skal man være helt ligeglad med, for det er folket og ikke de fremmedleflende embedsmænd, der skal bestemme her i landet.

Og det er heller ikke det danske politi, der medvirker til at begrænse antallet af forbrydelser mod danskerne, tværtimod gør politiet alt for at fremme forbrydelserne ved at anbefale borgerne, at man bare overlader sine ejendele til de fremmede forbrydere uden at gøre modstand. Intet hjælper de fremmede forbrydere så meget som en sådan politik, for det gør det jo helt risikofrit og let at være forbryder, og politiets anbefaling får derfor også endnu flere fremmede forbrydere til at forsøge sig i håbet om lettjente penge. Ved en sådan anbefaling gør politifolkene sig til direkte medskyldige i de fremmedes forbrydelser mod danskerne, og det er krænkende for retsbevidstheden, at politiet udtaler sig på denne idiotiske og uansvarlige måde. Politiets eneste svar på udfordringen fra de fremmede forbrydere er altså at opgive og lade forbryderne udfolde sig frit og så i øvrigt at anbefale danskerne at spille med i forbrydernes spil. Men dette er vanvid, og man skal ikke tillægge politifolkenes ord nogen som helst vægt. En vigtig grund til politifolkenes slappe og afsindige accept af de fremmede forbryderes overfald på danskerne er politiets tiltagende og helt åbenlyse svaghed. Politiet er sim-

pelthen ikke tilstede mere i størstedelen af landet, og så forsøger man at klare situationen med fuldstændigt latterlige discount-løsninger i form af patruljebiler, der kan være fremme i løbet af en time eller to. Men man kan ikke beherske landdistrikterne og de små byer ved at sidde ved telefonen i de store byer. Hvis myndighederne og politiet vil føre det store ord rundt omkring i hele landet, så kommer man også til at ofre, hvad det nu engang koster at beherske områderne. Der findes ingen billig løsning, der har nogen som helst betydning, og man ser det tydeligt i politiets manglende kontrol med situationen. Polak- og sigøjnerbander turnerer landet rundt, indvandrerknægte overfalder folk i deres hjem, og trods politichefernes store ord, så glimrer politiet ved sit fravær. Og derfor må borgerne selv forsvare sig, uanset hvad det altid fraværende politi mener om det.

Nej, man skal ikke bare overlade sine ejendele til de fremmede forbrydere, man skal forsvare dem med alle midler, og man skal forsøge at ramme de fremmede forbrydere så hårdt som overhovedet muligt, for så vil det blive husket, hvad det koster at angribe danskerne. Hverken politiet eller retssystemet har været i stand til at stoppe de fremmede forbrydere, og nu har disse såkaldte myndigheder mistet enhver ret til at tale med om sagen, for de er ikke til noget, og kun borgernes beslutsomme handlinger har betydning. Og det bedste eksempel for en fremmed forbryder er nu engang sårede og døde fremmede forbrydere. Det lærer de forbryderne nemlig noget af. Man kan jo ikke skræmme fremmede forbrydere med, at politiet kommer om en time, men sårede forbrydere har andet at tænke på end nye forbrydelser.

En meget farlig og berygtet muhamedansk fanatiker er nu kommet ud af fængslet.

Og nu mangler vi blot, at han også forlader vort land, som han har fordømt.

Nyheder

Den underlødige forbundsstat

I de tyske medier har man meget ivrigt fejret 60-årsdagen for den tyske forfatnings indførelse, ja, dvs. man taler om den tyske forfatning, men man mener det egentlig ikke. Det moderne Tyskland er nemlig en så underlødigt forbundsstat, at den ikke engang har en tysk forfatning, som det tyske folk har stemt om. Den såkaldte tyske forfatning er nemlig skrevet af amerikanske eksperter fra den amerikanske militærregering efter krigen, og den samme militærregering indførte den uden at spørge tyskerne. Og i de følgende 60 år er tyskerne heller ikke blevet spurgt, og end ikke nu agter man at spørge tyskerne, om de er tilfredse med forfatningen. Kunne man forestille sig noget sådant i et andet europæisk land, der kalder sig demokratisk? Tænk at have en forfatning eller grundlov, som folket hverken har lod eller del i! Hvis ikke dette er et demokratisk problem, så ved man ikke, hvad der er et demokratisk problem. Og alligevel er de tyske nationalister i NPD alene om at rejse spørgsmålet om forfatningens legitimitet, mens det officielle Tyskland underdanigt fejrer den amerikanske forfatning, som det tyske folk er blevet påtvunget for 60 år siden i forbindelse med krigens afslutning. At kalde forbundsstaten Tyskland for en demokratisk stat er således helt meningsløst, den er ikke mere demokratisk end DDR var.

En aftale

Endelig fik Danmark så en hjemsendelsesaftale med Irak og kan hjemsende de afviste irakiske flygtninge, men selvfølgelig hyler de såkaldte flygtningevenner op. Medierne skriver: »Flygtningevenner i oprør over aftale. Dybt forkasteligt og en krænkelse af FN's anbefalinger. Foreningen Asylret, der taler de afviste asylansøgere sag her i landet, er oprørt over den aftale, som Danmark fik i hus med Irak om fremover at kunne tvinge asylansøgere fra Irak, der har fået afslag på asyl her i landet, tilbage til hjemlandet. - Det er en krænkelse af FN's anbefalinger. Danmark har været med til at starte krigen i Irak. Det kan ikke være rigtigt, at vi nu sender flygtninge tilbage til det borgerkrigshærgede land, siger talsmand for Asylret Said Parvin til Ritzau. Mange af de irakere, der nu vil blive sendt hjem,

har boet i Danmark i over 10 år, og mange af dem er blevet psykisk syge af det lange ophold i asylcenter.« Ja, at en af de fremmede kunne ønske sig, at alle fremmede bare kan slå sig ned i Danmark, det kan man jo ikke undre sig over, for der er utallige fremmede, der vil nasse på danskerne. Men når den samme fremmede beklager sig over, at de irakiske flygtninge har fået psykiske problemer under deres lange ophold i Danmark, så glemmer han ganske, at de pågældende irakere skulle være rejst hjem for mange år siden.

En pris

Den 26. maj blev følgende pressemeddelelse udsendt: »Orientering til pressen. Søren Espersen modtager Raul Wallenberg-prisen kl. 15.00 i dag. Dansk Folkepartis udenrigsordfører Søren Espersen vil i dag kl. 15.00 modtage Raul Wallenberg-prisen, som en hæder for hans engagerede indsats for at forsvare det jødiske folk. Det er det danske Raul Wallenberg-samfund, der uddeleger og begrunder prisen kl. 15.00 ved Dansk Folkepartis lokaler på 1. sal i Provianthuset på Christiansborg. Formanden for Raul Wallenberg-selskabet i Danmark, Geoffrey Cain, uddeler prisen og begrunder valget således: »Søren Espersen er ustoppelig i sit modige og vedholdende arbejde for det jødiske folks sag – og heldigvis formår han at påvirke offentlighedens syn på Israel og det jødiske folk. De danske jøder har fundet ud af, at de har en god ven og fortaler i Søren Espersen. Søren Espersen er en af dem, der har taget spørgsmålet om den tiltagende antisemitisme op. Søren har for længst indset, at en stigende fundamentalisme i det danske samfund er årsagen til flere antisemitiske tiltag,» lyder det bl.a. i Geoffrey Cains begrundelse.« Ja, det lyder jo smukt, men havde det nu ikke været betydeligt bedre, om Søren Espersen havde fået sin pris for at arbejde for det danske folks sag? Søren Espersen er vel trods alt stadig dansker, og hvad kommer det jødiske folks sag os ved? At jøderne selv arbejder for det jødiske folks sag, det kan jo ikke undre, og det er rimeligt nok, men at en dansker gør det er mere mærkeligt. Og når Søren Espersen nu engang er i Dansk Folkeparti, så ville det jo også være mere rimeligt, om han koncentrerede sig om det danske folks sag.

Nyheder

Det demokratiske diktatur

Nu viser det sig så, at også et europæisk land ikke rigtigt har forstået, hvad demokratiet og ytringsfriheden egentlig indebærer. Ritzau skriver følgende: »Holocaust-benægter fem år i fængsel. Den østrigske forfatter Gerd Honsik idømt fem års fængsel for at benægte Holocaust og udbrede nazi-ideologi. Den 67-årige østrigske forfatter og højreekstremist Gerd Honsik er idømt fem års fængsel ved en domstol i Wien. Dommen får han for blandt andet udbredelse af den national-socialistiske ideologi og benægtelse af Holocaust. Honsik blev ifølge det østrigske nyhedsbureau APA fundet skyldig i alle 21 anklagepunkter. Tilbage i 1992 blev han idømt 18 måneders fængsel i Østrig, men under appelsagen flygtede han til Spanien, der imidlertid udleverede ham til Østrig i 2007. Under de 15 år i Spanien forsatte han med at udbrede nazi-ideologi via internettet, sagde anklagemyndigheden, og det udløste flere anklager. Dommen i 1992 kom i kølvandet på hans bog "Frifindelse for Hitler?". Honsik appellerede dommen, og det samme gjorde anklagemyndigheden, der mener, at den er for mild. Strafferammen går op til 10 års fængsel.« Dette er altså ytringsfriheden i Østrig! Man smides i fængsel for at skrive på Internettet eller skrive en bog, hvis man ikke er politisk enig med de herskende i Østrig. Der er noget her, man ikke rigtigt forstår. Hvorved er det såkaldte demokratiske Østrig anderledes end det forhadte og nu officielt fordømte nationalsocialistiske Østrig? I begge tilfælde er der jo tale om diktaturstater, hvor man smides i fængsel på grund af sine politiske anskuelse. Men når det nuværende demokratiske Østrig nu engang bruger de samme metoder som det nationalsocialistiske Østrig, hvorfor hader det demokratiske Østrig så det nationalsocialistiske Østrig? Det er der jo ingen grund til, når man har så meget til fælles. Det er i øvrigt også værd at bemærke i denne forbindelse, at censuren i Østrig nu er langt mere effektiv end i det nationalsocialistiske Østrig, for i dag har man mere teknisk fuldkomne metoder til at håndhæve den. I det nationalsocialistiske Østrig kunne bøger faktisk slippe gennem censuren på grund af den decentrale produktion, men den går ikke længere.

Det er ikke nok at frigøre europæerne for de fremmede muhamedaneres forsøg på at undertrykke europæernes ytringsfrihed, muhamedanernes kolonisering af Europa skal også bekæmpes, og den kan kun bekæmpes gennem en generel repatriering af muhamedanerne i Europa. Nogle påstår så, og det er vist ikke uden bagtanke, at en sådan repatriering ikke er mulig, men det er noget sludder. Hvis der findes politisk vilje til at gennemføre repatrieringen, og denne vilje alene er et resultat af det folkelige pres mod den politiske verden, så kan repatrieringen gennemføres over nogle få år. Man skal blot sætte udvisningsapparatet i gang, så der hver dag fjernes nogle tusinder af fremmede fra Europa, samtidigt med at enhver øget tilstrømning forhindres. Selvfølgelig vil nogle af de fremmede gøre modstand mod repatrieringen, for nu har de jo vænnet sig til at leve på europæernes bekostning, men i så fald må de bare deporteres med magt. Det er der ikke noget galt i, og det er på høje tid at komme i gang. Men vi mangler altså stadig det folkelige pres på den politiske verden, der skal udløse den generelle repatriering, men politikerne burde også være meget mere lydhøre over for kravet, for repatrieringen er det eneste, der kan forhindre borgerkrige i fremtidens Europa. Hvis ikke politikerne snart får iværksat repatrieringen, så må folket jo, og når det engang sker, så bliver det langt mere ubehageligt for alle end den velordnede repatriering, som politikerne og myndighederne allerede nu kunne iværksætte.

Sandheden er ilde hørt!

Det er jo et gammelt ordsprog, at sandheden er ilde hørt, og dette bekræftes endnu engang i forbindelse med en udtalelse af Mogens Camre i fransk radio. Både politikere og medier har det svært med sandheden, og man bliver helt hysterisk, når man hører den. Mogens Camre fremkom med en kritik af Rumæniens og Bulgariens indflydelse i EU under henvisning til disse landes meget tilbagestående karakter, og straks blev Mogens Camre udsat for en voldsom hetz, men han havde jo ret. Det er da problematisk at lande, der er mindre civiliserede end Danmark har en større indflydelse i EU end Danmark. Det betyder jo i praksis, at EU bliver mere primitivt.

Om fattigdom

SF i Århus er forfærdet over nye statistiske oplysninger om forholdene for de fattige børn i Århus, og man spørger, hvorfor er der så mange fattige børn i Århus? Det er da et idiotisk spørgsmål, for der er naturligvis så mange fattige børn i Århus, som der er fattige voksne til. Børn kan selvfølgelig ikke holdes uden for forældrenes fattigdom, og det skal de da heller ikke, for så var det jo bare en tilsløring af fattigdommen. Det tjener intet formål at camouflere fattigdommen, og det er demokratiets mest foragtelige svaghed, at man ikke vil være ved, at systemet også har sine skyggesider. Findes der fattigdom i samfundet, så skal det ikke camoufleres gennem særordninger for børn, men trækkes frem, så der gennem konflikter kan skabes en vilje til at fjerne fattigdommen. Kun hvis fattigdommen bliver en bestandig pine for samfundet, opstår der en vilje til at afskaffe den, det er den sørgelige sandhed. Derfor skal forældre heller ikke gå med på at camouflere fattigdommen af hensyn til deres børn, men de skal lade samfundet skue sig selv gennem børnenes fattigdom, for først gennem dette syn får samfundet vilje til at afskaffe fattigdommen.

Men nu findes der to slags fattigdom i Danmark, den uretfærdige og den retfærdige. Den uretfærdige fattigdom går ud over danskerne, mens de fremmedes fattigdom for så vidt er berettiget og retfærdig, da de som fremmede slet ikke har ret til at forvente noget af det danske samfund. Danskerne kan være uretfærdigt fattige af to grunde, dels kan arbejdsgiveren være en dårlig arbejdsgiver, der ikke vil betale anstændigt for et stykke arbejde, eller det offentlige kan give en for dårlig understøttelse, og i begge tilfælde må den fattige gennem sin egen provokerende aktivitet i samfundet sikre, at forholdene ændres. Derfor er det også en rigtig dårlig ide, at fattige danskere bruger næsten alle deres penge til faste udgifter i stedet for til mad, for ved at udpege særlige faste udgifter, der skal ignoreres, kan den fattige lægge et vist pres på samfundssystemet. Et oplagt eksempel er at nægte at betale licens til DR, for denne forræderorganisation fortjener ikke penge, og gennem en boykot af DR kunne man fremtvinge en fattigdomsdebat i landet. For det er jo faktisk sandt, at f.eks. bilstandsmodtagere ikke får licenspenge af kommunerne, og hvorfor så betale

for DR med sine sidste penge? Nej, det er en dårlig ide at svare enhver sit, hvis man er fattig, og det er kun et gammelt tosseri, at der skulle være nogen ære ved det. Man skal som fattig ikke sulte for at betale sine kreditorer, det er en helt tåbelig taktik. De fattige danskere skal ikke honorere systemets forskellige krav, for så affinder systemet sig bare med fattigdommen. Nej, fattigdommen skal stilles brutalt til skue og ikke skjules, og fattigdommen skal have ubehagelige konsekvenser også for det øvrige samfund og ikke bare for de fattige selv.

Og så må de fattige også selv gøre noget for, at fattigdommen ikke opstår, og det vigtigste de kan gøre i denne forbindelse er at nægte at tage underbetalte jobs. Det er fattigdommens natur at opstå i forbindelse med lavtlønsjob, hvis betaling ikke står i et realistisk forhold til det omgivende samfunds prisforhold. En gang var de fattige i flertal, og de kunne gennem dette flertal tvinge lønnen i vejret, men i dag er de fattige i mindretal, og de kan kun afskaffe det dårligt betalte arbejde ved at nægte at udføre det. Princippet skal simpelthen være dette, kan et arbejde ikke bære en ordentlig løn, så er det i realiteten intet værd og skal bare væk. Naturligvis vil nogen her sige, at så vil de fattige ikke få noget job og må leve af understøttelse, og det er rigtigt, men også dette er bedre end at udføre et arbejde til en løn, man hverken kan leve eller dø af, og pointen er her selvfølgelig, at så gør det i det mindste også ondt på det øvrige samfund. Ved at nægte varetagelsen af de dårligt lønnede job, kan de fattige tvinge samfundet til fornuft, og denne tvang er den eneste chance, nu hvor de fattige er kommet i håbløst mindretal. Man kan se til USA. Her er den amerikanske arbejderklasse sunket ned i håbløs fattigdom, simpelthen fordi man har accepteret alle lavtlønsjobbene. Og nu er det sådan, at de amerikanske arbejdere må have 2-3 job bare for at leve videre som fattige, mens de snottede jurister og andre fra de liberale erhverv skovler penge ind. Kan man tænke sig noget mere håbløst og tåbeligt end at have 2-3 jobs, bare for at kunne fortsætte livet i fattigdom og få madkuponer fra kirkerne? Bilarbejderne og havnearbejderne var engang vellønnede, men også de er nu sunket ned i fattigdommen.

Om EU-unionen

Og nu viser det sig så endnu engang, hvor ubehagelig og forbryderisk EU-unionen virkelig er, for nu vil EU presse Danmark og andre lande til at modtage en strøm af såkaldte flygtninge og forrykte lykkejægere fra middelhavslandene. Det er en direkte svinsk vedtagelse i Europaparlamentet, der ligger bag dette, og medierne skriver den 7. maj følgende om sagen: »Europaparlamentet har netop vedtaget en asylpakke, der kan betyde, at Danmark og andre nordlige EU-lande bliver afskåret fra at afvise flygtninge, der kommer til landet via et andet EU-land. Forslaget blev vedtaget af et flertal i salen, og dermed mangler det kun at blive vedtaget af de 27 landes integrationsministre, før det kan træde i kraft. Kilder i Integrationsministeriet bekræfter at de nye regler vil kunne betyde, at der kommer flere flygtninge til Danmark. Forslaget er et forsøg på at fordele byrderne fra de mange flygtninge, som året rundt ankommer til sydlige EU-lande som Malta, Spanien, Italien og Grækenland, typisk med båd. Normalt kan Danmark sende flygtninge tilbage til det første EU-land, flygtningene er ankommet til. Det nye forslag vil betyde, at muligheden for at sende flygtninge tilbage sættes ud af kraft i op til et år, hvis EU-kommissionen mener, at eksempelvis et land som Malta ikke selv kan klare den store strøm af flygtninge. Danmark har forbehold for EUs retlige samarbejde og kan derfor ikke blande sig i debatten i EUs ministerråd. Men Danmark har i 2006 indgået en parallelaftale med EU, som betyder, at reglerne på dette område også kommer til at gælde i Danmark.

Det vækker vrede hos Dansk Folkeparti, der kalder forslaget hjernedødt. »Det er helt hen i vejret, at vi i langt færre tilfælde vil kunne sende flygtninge ud af landet, og det vil betyde, at flere vil komme til at sidde og glo i asylcentre«, siger DF-kandidat til Europaparlamentet Morten Messerschmidt. EU lægger op til, at flygtninge vil kunne blive i Danmark i helt op til et år, hvis landet, der først modtog dem, ikke kan tilbyde dem tag over hovedet, mad og ordentlige forhold. Dermed mister Danmark indflydelse på, hvor mange flygtninge landet vil modtage, og så bliver det op til EU-kommissionen at bestemme, om vi skal byde forfulgte velkommen. Inden forslaget træder i kraft, skal det også godkendes i EU's ministerråd. Og Dansk Folkeparti lægger derfor

pres på integrationsminister Birthe Rønn Hornbech (V). »Vi kræver, at ministeren tager stilling til, hvad det her betyder for Danmark. Jeg vil stille hende til ansvar i Europaudvalget«, siger Morten Messerschmidt.«

Lad os lige indledende få slået fast, at ingen udlændinge kan bestemme, om vi danskere skal byde nogen fremmede velkommen, det bestemmer vi selv, og uanset enhver form for jura, så behandler vi de fremmede, som det passer os, og vi har faktisk ikke haft bud efter flere fremmede. At Italien, Spanien, Malta og Grækenland lader umådelige skarer af negre strømme ind fra Afrika, det er deres eget problem, det skal de ikke bryde sig om at sende videre til os. De kan jo lade være med at samle negrene op på Middelhavet og i øvrigt bevogte deres kyster bedre, så negrene ikke kan komme i nærheden af dem. Hvis Danmark i 2006 virkeligt har indgået en parallelaftale med EU, som betyder, at reglerne på flygtningeområdet også kommer til at gælde i Danmark, så må man naturligvis bare opsiges eller ignorere denne aftale, for en elendig jura skal ikke stå i vejen for Danmarks og det danske folks liv. Ingen jura er det værd, og hvad der kan nedskrives med en pen, det kan som bekendt også ophæves med et pennestrøg. Så naturligvis skal danskerne bare ignorere EU-vedtagelsen, der er en uforskammet krænkelse af den nationale suverænitæt.

Det forekommer også i denne forbindelse som om, at EU-folkene nu lider af storhedsvanvid og gerne vil i konflikt med nationalstaterne, men de bør nok tænke på, at de bare er en flok usle kontorister, der snavser papir til. EU-folkene har absolut ingen magt, hvis ikke nationalstaterne stiller politistyrker til EUs rådighed, og EU kan vedtage hvad som helst uden det har nogen betydning, hvis man ikke kan låne nationalstaternes magtapparater til at sætte det hele i værk. Nu tror jeg naturligvis heller ikke, at de danske politikere vover at gå med på denne EU-vedtagelse, for det er valgår, og det vil få meget store konsekvenser for de partier, der godkender denne vanvittige EU-vedtagelse. Og hvis de danske politikere ikke modsætter sig EUs forsøg på at påtvinge hele Europa de mange negre, så er de nogle forrædere, og de må stemples som sådanne.

Islamiseringen af hele Europa fortsætter, og den kan ikke standses ved normale politiske midler, simpelthen fordi de europæiske politikere søger dialogen for enhver pris og er villige til at indgå kompromiser med islamisterne, men gennem disse tåbelige kompromisser, der bestandigt peger i islamisk retning, fortsætter islamiseringen af Europa. Man er nødt til at erkende, at det ikke bliver parlamentariske politikere, der skal redde Europa fra islam, for de har ingen vilje til at stoppe islamiseringen. Det er med andre ord folket, der skal redde Europa, og derfor må folket også forberede sig. Opgøret med islam er uundgåeligt, og dette opgør må ikke komme overraskende.

At sætte tingene på plads

I 1999 udgav Tidehvervs Forlag på Søren Krarups initiativ Martin Luthers bekendte værk "Mod tyrken og jøden". På bagsiden af bogen stod følgende helt centrale udtalelse, der sætter hele diskussionen om fremmede religioner på plads: »Der er mange, som siger i dag, at vi tror alle sammen på den samme Gud, kristne, jøder og muslimer. Det er naturligvis ikke sandt. Vi, der er kristne, tror på Gud som Jesu Kristi Fader, og muslimer, der opfatter Jesus som en tredjerangs profet, og jøder, der opfatter Jesus som en falsk Messias, tror derfor ikke på Gud.« Her bliver det altså slået fast, at muhamedanere og jøder er hedninge, der ikke tror på Gud, men dette faktum synes nærmest at være glemt i den offentlige debat, hvor man er tilbøjelige til, naturligvis ud fra en misforstået politisk korrekthed, at inddrage også muhamedanere og jøder i de kristne samfunds rammer. Denne misforståede accept må bekæmpes, og de fremmede religioner må stemples som netop det, de er, hedenske religioner med et udgangspunkt i en fornægtelse af Kristus som Guds søn.

I en dansk lov fra 1569 står der da også: »"Muslimske sekter er aldeles adskilte og fremmede fra Guds kirke og menighed. De er Djævlens overgivet, såvel som andre sekter, som Vor Herre Jesus Kristi evangelium ikke anerkender."« Det kan næppe siges bedre og kortere.